

Bona tarda a tothom.

És un honor rebre aquesta distinció, d'una institució tan important i de tanta trajectòria com és l'Institut d'Estudis Catalans. Crec que tots els guanyadors dels premis Sant Jordi que som aquí presents ho sentim així.

Els nostres agraïments al Senyor President, Salvador Giner, als vice-presidents Salvador Alegret i Antoni Riera; al Secretari general, Joandomènec Ros, a Marcel Mateu del Consell General dels Pirineus Orientals, i a totes les autoritats i els membres de l'Institut.

En aquesta sala hi ha gent de diferents especialitats, que amb els seus coneixements i experiències han realitzat excel·lents obres de recerca.

Els premis Sant Jordi són un estímul per tots els investigadors de les diferents àrees, des de l'economia fins a la història o les ciències físiques, i per aquesta raó voldria agrair un altre cop, si escau, aquesta iniciativa.

Des de fa cent un anys, l'Institut d'Estudis Catalans s'ha preocupat per Catalunya, i ha treballat - moltes vegades al llarg de la història - anant contra corrent. I el seu treball avui no perd actualitat ni importància, ja que Catalunya té nous reptes, i també té més força per aconseguir els objectius de sempre.

Jo puc parlar del que conec més, que és la comunicació social i el periodisme. Sóc argentina, i vaig fer un treball que vol descobrir com la premsa escrita del meu país tracta el tema de la nació catalana. I pot ser algú trobi que els resultats són descoratjadors, perquè molts dels prejudicis que circulen de boca en boca es reproduïxen en les notícies dels diaris.

Amb aquests resultats, ens podem plantejar noves preguntes, com per exemple, quina visió hi ha de Catalunya en la premsa estrangera, i dins de l'estat espanyol. I a partir d'aquí, es possible treballar sobre el problema i trobar-hi solucions.

Com estrangera, rebre aquest premi és per a mi un honor encara més gran. La meva investigació és el resultat d'haver conegut Catalunya, la seva gent, la seva història, la seva llengua.

Però sobre tot, és el desig de contribuir a que una qüestió molt sensible, com el nacionalisme català, pugui ser entesa sense prejudicis ni ressentiments.

Molta gent creu que és estrany trobar-se amb un estranger que sigui catalanista. No obstant això, en el context d'avui on la immigració té un paper important, la catalanitat pot anar més enllà d'un cognom.

Tant l'Argentina com Catalunya són països que s'han enriquit amb els aportaments de les diferents cultures que hi van arribar i continuen arribant. Gairebé quinze mil catalans viuen a l'Argentina, i molts argentins resideixen aquí. L'història ens entrellaça. I això va fer possible el meu treball, i és per això també

que avui sóc aquí amb vosaltres.

Però, tornant al que ens ocupa, m'agradaria novament agrair a l'Institut d'Estudis Catalans aquesta distinció, en nom de tots els guardonats de l'Edició 2008 dels Premis Sant Jordi.

Enhorabona a tots els guanyadors,

Moltíssimes gràcies.